

*Mjesto gdje je ubijen Ramo
Berbo; Sieverin*

Slučaj Sieverin

OTMICA PUTNIKA IZ AUTOUSA

Sjeverin '92.

Vijest o smrti Rama Berba brzo se proširila po selu. Mnogi mještani već počinju pakovati kofere. Već sjutradan se pročula i vijest da je u selu Sočice prethodne noći izgorjelo pet bošnjačkih kuća. Vojska i policija koja patrolira Sjeverinom i koja je tu navodno da štiti građane, uliva dodatni strah. Vidi se očigledno da sarađuje sa paravojnim formacijama i bandama Dragana Savića i Milana Lukića. Našavši se u bezizlazu i bez ičije zaštite pojedinci se već odlučuju na odlazak. Poučeni iskustvom zbog masovnog silovanja u grad-

ovima istočne Bosne, prvo se sklanjaju dievoičice i dievojke.

Saltomortale vojske i pred- sjednika opštine

Autobus Sjeverin-P
riboj saobraćao je red-
ovno. Zbog svakod-
nevnih kontrola putni-
ka i robe na granič-
im punktovima mnogi
Bošnjaci su zatražili
potvrde od vojnog od-
sjeka, mjesne zajedni-
duzeća. Ove potvrde

*Sabahudin Ćatović,
radnik "Poliestera",
imao je 22 g. i bio je
neoženjen*

kao garant države SRJ da je prevoz putnika i robe na ovoj liniji bezbjedan. Iznenađenada, početkom oktobra iz Sjeverina se vojska povukla. Proširila se vijest da se vojska povukla zato što na njeno mjesto treba da dodu Arkanovi, Lukićevi i Savićevi dobrovoljci.

Bošnjačko stanovništvo je zahvatila pan-ko porodica sa ukupno
već se iselilo. Ko-

manda vojske prije povlačenja je saopštavala da "nema reči ni o kakvom povlačenju i da je graniča sasvim dobro i sigurno pokrivena". Zašto se sada povukla? SDA u Priboru je bila svjesna opasnosti i procijenila da je Bošnjacima ovog sela ugrožena bezbjednost. Upućivala je apele na sve strane, tražila garancije, cijelokupno stanovništvo će se morati kolektivno iseliti. Predsjednik opštine Pribor Milić Popović javnosti daje izjave i kaže "To što pričaju u SDA su čiste dezinformacije i nema reči ni o kakvom povlačenju vojske sa ovog područja. Mi smo čak formirali i Stanicu

"milicije u Sastavcima. Patrole svakodnevno pokrivaču to područje. Ja ponavljam da vlast u Priboru funkcioniše i da garantujemo bezbednost svim građanima. Svi žitelji Sjeverina su jednako bezbedni." Zbog ovih tvrdnji predsjednika opštine stanovništvo se malo smirilo, ali spaljivanje vikendice Mustafe Bojadžića i odlazak vojske, izazvali su sumnju da se priprema nešto strašno.

Čak su i pojedini Srbi u selu komentarisali da se radi o izdaji, prevari, predaji i štrtovanju sela. Paravojne formacije su pojačavale svoju aktivnost, a 9. oktobra u Sjeverinu se iznenada pojavio jedan pukovnik Užičkog korpusa. On je toga dana obećao mještanima Sjeverina da će se vojska vratiti i učiniti sve da ih zaštiti.

Ramahudin Čatović, radnik "Poliestera", imao je 24 godine, oženjen

Dvije otmice

Kakva je bila zaštita vojske i policije i kako je funkcionalisala vlast u Priboru, i te kakve je garancije svim građanima Sjeverina davao predsjednik opštine, pokazalo se već 21. oktobra uveče. Ovu jezivu životnu dramu ne može opisati ni jedan novinar, ni jedan pisac, ni jedan scenarista. To mogu samo ucvijeljeni roditelji u žalu za svojom djecom.

Pustimo zato Ramizu Čatovića, oča dvojice odvedenih sinova, neka on ispriča svoju dramu.

Djevojčice Ramahudina Čatovića, smještene u Novom Pazaru

"Moj sin Sabahudin je užet sa srpske teritorije, 50 metara daleko od svoje kuće. Bio je pošao kod svog rođaka da gledaju nekakve kasete. Milan Lukić i Drago Savić naišli su u 7 sahata i 10 minuta. Ja sam čuo kad su kola zaškripala na putu i po mojim saznanjima, jer sam ja to kao roditelj istraživao, pitali su ga: "Hoćeš li u Rudo?" Ne znam šta je on njima odgovorio, ali tu su ga ščepali, ugurali u kola i odveli u logor u Rudom. Te iste večeri doveden je u ribarski hotel u Priboru. Otmičari su u tom hotelu bili isplanirali da izvrše jednu otmicu Muslimana na Luci (bošnjačko naselje) ali je to milicija sprječila. To je istinita priča. U ribarskom hotelu su pili cijelu noć i svadali se. Oko 4 sahata ujutru su napustili hotel i krenuli prema Mioču. Nijesu išli glavnim putem preko Uvca, već su krenuli preko Mokronoga i došli u Mioč kod "Amfore". To je bila kafana u vlasništvu Adema Đuza; ali je već bila spaljena. Tu su oko pola sedam zaustavili

U idućem broju:
Pa zar majka više nema nijednog sina?

Džemail HALLAGIĆ

autobus i iz njega izveli sve Muslimane. U toj grupi je izведен i moj stariji sin Ramahudin. Kod kuće mu je ostala žena i dvije djevojčice. Bio je pošao na posao.

Prema mojim saznanjima, na kamionu kojim su došli otmičari bio je moj mladi sin i još trojica Muslimana, koje su kupili iz logora u Rudom. U kamion su ugurali i ovih 16 ljudi, koje su kupili iz autoba, pa ih je na kamionu sada bilo 20. Odatile su odvedeni u pravcu Višegrada. Jedan moj sin je bio avijatičar, služio je vojsku u Somboru i Skoplju, imao je i odlikovanja, a bio je specijalac. Sabahudin je služio vojsku u Sarajevu, i on je imao vojnička odlikovanja.

Na meti Sandžačke novine

ZAKON DRŽAVE PO MJERI PRIBOJSKE POLICIJE

Pojedini pripadnici priboske policije nikako da se pomire sa činjenicom da na ovom prostoru žive i Bošnjaci-Muslimani, da su ovdje rođeni, da imaju svoju istoriju, svoju kulturu, kao i da su ravnopravni gradani ove zemlje.

Da se ova elementarna prava osporavaju pokazuje i najnoviji atak na bošnjačku kulturu od 18. 08. ove godine. Ovog puta na meti su Sandžačke novine.

Kolporter Sandžačkih novina u Priboru Nazif Nale Bajramović je te večeri u 21 sat i 15 minuta ušao u kafanu "Putnik" sa namjerom da usitni novac. U kafani su sjedili policajci Njegoš Spajić u uniformi i njegov

Uzalud sam pokušavao da dokažem da je to legitim list, registrovan kod Ministarstva za informacije i da imam ovlašćenje za prodaju. Nisu htjeli da me slušaju, već su se oba derali na mene i vredali me, a Njegoš je izvadio lisice sa namjerom da me uhapsi i vodi u SUP. Ja sam se hitro okrenuo i napustio kafanu. Kasnije su mi novine koje su razbacali poslali kući po jednom kafanskom gostu.

kolega u civilu. Nale je u ruci imao i desetak primjera "Sandžačkih novina". – "Njegoš je od mene zatražio da vidi novine", kaže Nale. "Kada je video o kojim se novinama radi odmah mi je pocijepao dva primjera. Njegov kolega u civilu mi je ostatak istrgao iz ruku i razbacao po kafani. Njegoš mi je rekao: "Šta je ovo? Znaš li ti u kakvoj i cijoj državi živiš? Ovo je Srbija, a ne Sandžak! Šta će ovi bosanski ljudi u Srbiji.

Uzalud sam pokušavao da dokažem da je to legitim list, registrovan kod Ministarstva za informacije i da imam ovlašćenje za prodaju. Nisu htjeli da me slušaju, već su se oba derali na mene i vrijedali me, a Njegoš je izvadio lisice sa namjerom da me uhapsi i vodi u SUP. Ja sam se hitro okrenuo i napustio kafanu. Kasnije su mi novine koje su razbacali poslali kući po jednom kafanskom gostu."

U kakvoj državi živimo odgovorio je sam Njegoš Spajić. Svojim riječima i svojim postupkom.

Dalji komentar nije potreban.

Dž. H.

Građani Pribora sve se češće obraćaju Njefu Bajramoviću tražeći Sandžačke novine